

உ

தேவிசகாயம்.

காஞ்சிபுரம்

காமாட்சியம்மன்

ஆசிரிய விருத்தம்.

திருப்போரூர்

டி. கோபால் நாயகர்

அவர்களாற்றமது

மதராஸ், என். சி.

கோள்டன் அச்சியந்திரசாலையிற்

பதிப்பிக்கப்பெற்றது.

17-18 காளத்தியப்ப முதலவீதி மதராஸ் என். சி.

1914.

வி ள ம் ப ர ம்.

அற்புத பூலோகரம்பை கதை.

இதனால் சகலமான கனவான்களுக்கும் தெரிவிப்பது யாதெனில். இதுவரையிலும் வெளிவந்திருக்கும் அராபிக் கதை, ஸார்ஸ்கதை, குலோபகாவலிகதை நான்குபக்கிரிகன் கதை இன்னும் சில சக்கிரவர்த்திகள் கதை முதலானதும் அவரவர்கள் வாசித்தும் பிறரால் செலக்கேட்டும் இருப்பீர்கள் ஆகையால் ஷை கதைகளைப்போன்ற ஆயிரம்கதைகளை ஒன்று ய்த்திரட்டி உருக்கிவார்த்தைதப்போல் இப்போது ஏற்படுத்தி யிருக்கும் (அற்புத பூலோகரம்பைகதை என்னும் தலைப்புபெயர்க்கொண்ட ஷை கதையானது மானிடமென்னும் நமது அருமையான பிறவிக்கு கற்பகத்தருவைப்போல் கிடைத்திருக்கிற தென்றறிக இக்கதையை தாங்களே படித்தாவது பிறரால் சொல்லவானது கேட்பீர்களாகில் இரும்பைக் காந்தயிழுக்கும் பாவனைபோல் ஐம்பலன்களையும் தன்வசத்தில் கிரகித்துக்கொள்ளுவது மன்றி ஆனந்தபாவசமாய் அவரவர் மனதை உருக்கச் செய்யுமென்பது திண்ணம்மேலும் இதில் அடங்கிய சாராம்சங்களை விவரிக்குமிடத்து மகா அற்புதமாயிருக்கும் அதாவது.

ஐயாவே! இந்தக்கதையில் ஆங்காங்கு சந்திக்கும் நவரச அலங்காரங்களை முற்றும் விவரித்தெழுத இடமில்லாமையால் இம் பட்டில் விடப்பட்டது. கிளைஸ்காகிதத்தில் உயர்ந்த பயிணி செய்தது

கடவுள் தூணை.

காஞ்சீபுரம்

காமாட்சியம்மன்

ஆசிரிய விருத்தம்.

காப்புபிண்முடுகு வெண்பா.

மங்னாஞ்சேர்கச்சிறகர் மன்னுகாமாட்சியினைச்
துங்கமுளநற்புகுஞ் சொல்லவே திங்கட்
பயமநுயும்பணிபணியும் பரமனுளந்தனின்மடுமுங்
கபமுனைவங்கரணிநுதாள் காப்பு.

ஆசிரிய விருத்தம்.

சுந்தரிசவுந்தரி நிரந்தரி தூந்தரி சோதிபாய் வின்ற
வுதமபே, சுக்கிரவரத்தி லுன்னென்றி தெரிசித்தவர் கடு
ன்பத்தை நீக்கெவர்ப், சிந்தைதனி லுன்பதர் தன்னையே
தொழுவவர்க் கிபாத்தை மாற்றி நிரிவர்ப், செகலமொ
முன்மாய்கை புகழவென்னுளமோ, சிறிபனன் முடிந்
திடாது, சொந்தவுன்மைந்தன ாந்தனிரட்சிக்கச் சிறி
யகடனுன்னதம்மா, சிவசெவமபேஸ்வரி பரமனி-தீஸ்
வரி சிரோன் மணிமனோன்மணிபுரீ, அந்தரி தூந்தரி
நிரந்தரி பரம்பரியனாதரட்சையுரீயே, அழகான காஞ்சி
யில் புகழாகவாழ்ந்திடுமம்மை காமாட்சியுமையே (க)

பத்துவிரல்மோதிரம் எத்தனைப்பிரகாசமது பாட
 சுந்தண்டைகொலுசும், பச்சைவையேரிய மிச்சையாயி
 னைத்திட்ட பாதச்சிலம்பி னொளியும், முத்துமுக்குத்
 தியும் ரத்தினப்பதக்கமும் மோகனமாலையழகும், முழு
 தும்வையேரியம் புட்பராகத்தினால் முடிந்திட்ட தாலியழ
 கும், சத்தமாயிருக்கின்ற காதினிற் சம்மலும்செங்கையி
 ற்பொன்கங்கணம், செகமெலாம் விலைபெற்ற முகமெ
 லாவொளிவுற்ற சிறுகாதுகொப்பினழகும், அத்திவரத்
 தன்றகை சத்திசுவ ரூபத்தை யடியனற் சொல்லதிற
 மோ, அழகான காஞ்சியில் புகழாக வாழ்ந்திடும்மை
 காமாட்சியுமையே. (உ)

கெதியாக வுந்தனைக் கொண்டாடி நின்றென் குறை
 களைச்சொல்லிநின்றும், கொடுமையா யென்மீதில் வறு
 மையைவைத்தநீ சூழப்பயிரூப்பதேனோ, சதிகாரி
 யென்றுநா னறியாமலுந்தனைச் சதமாக நம்பினேனே,
 சற்றுகிலும் உனது வைத்தென்னைரட்சிக்க சாதகமுனக்
 கில்லையோ, மதிபோல வொளியுற்ற புழைநெடுங்கரமு
 டைய மதகஜனையின்றதாயே, மாயனிட தங்கையே பரம
 னதுமங்கையே மயானத்தில் நின்றவுமையே, அதிகாரி
 யென்றுநா னுசையாய்நம்பினே நன்புவைத் தென்னையா
 ன்வாய், அழகானகாஞ்சியில் புகழாகவாழ்ந்திடு மம்மை
 காமாட்சியுமையே.

பூமியிற் பிள்ளையாய்ப் பிறந்ததும் வளர்ந்துதான்
பேரான ஸ்தலமூமறியேன், பெரியோர்கடரிசன மொரு
நாளுநான்கண்டு போற்றிகொண்டாடியறியேன், வாமி
யென்றுன்னை சிவகாமி யென்றேசொல்லி வாயினுற்பா
டியறியேன், மாதாபிதாவினிட பாதத்தைநானுமேவண
ங்கியொருநாளுமறியேன், சாமியென்றேயெண்ணி சது
ருடன் சைகூப்பிசரணங்கள் பண்ணியறியேன், சற்குரு
விற்பாதார விந்தங்களைக்கண்டு சாஷ்டாங்க தெண்டன
றியேன், ஆமிந்தபூமியி லடியனைப்போல் மூடனாய்ச்சி
நீகண்டதுண்டோ, அழகான காஞ்சியில் புகழாகவாழ்
ந்திடு மம்மைகாமாட்சி யுமையே. (ச)

பெற்றதாயென்றுன்னை மெத்தவுறம்பினான் பிரிய
மாயிருந்தேனம்மா, பித்தலாட்டக் காரியென்று நானறி
யா துன்புருஷனை மறந்தனம்மா, பத்தனாயிருந்து முன்
சித்தமு மரங்காமல் பராமுகம் பார்த்திருந்தால், பால
னொனப்படி விசனயில்லாமல் பாங்குட னிருப்பதம்
மா, இத்தனைமோசங்க ளாகாதுவாகாது யிதுதர்மமல்ல
வம்மா, எந்தனைரட்சிக்க சிந்தனைகளில்லையே யிதுநீதிய
ல்லவம்மா, அத்திமுகனாசையோ யிப்புத்திரனை மறந்த
தையெனக்கருள் புரிசுவாய்நீ, அழகானகாஞ்சியில் புக
ழாகவாழ்ந்திடு மம்மை காமாட்சியுமையே. (ரு)

மாயவன்றங்கைநீ மரசுதவல்லிநீ மணிமந்திரகாரி
நீயே, மாயாசொருபிரீ மகேஸ்வரிபுமானநீ மலையரைய

ன்மகளானநீ, தாயேமீனாட்சிநீ சர்க்குணவல்லிநீ தயாநிதி
 விசாலட்சிநீ தாசனியில் பெயர்பெற்ற பெரியநாயகியு
 ம்நீ சரவணனை யின்றவளும்நீ, பேய்களுடனாடுநீ அத்
 தனிபாகமதை பேர்பெற வளர்த்தவளும்நீ, பிரணவ
 சொருபிநீ பிசன்னவல்லிநீ பிரியவுண்ண முலையுநீ, ஆ
 யிமகமாயிநீ ஆனந்தவல்லிநீ அக்ஷாண்டவல்லிநீயே அ
 முகான காஞ்சியில் புகழாக வாழ்ந்திடுமம்மை காமாட்
 சியுமையே.

(௬)

பொல்லாத பிள்ளையா னிருந்தாலும் பெற்றதாய்
 புத்திகளைச்சொல்லவிலையோ, பேய்பிள்ளை யானாலும்நீ
 பெற்றபிள்ளையாய்ப் பிரியமாய் வளர்க்கவிலையோ, கல்
 லாங்லும்மூச்சு நில்லாமல்வாய்விடுங் கதறினாழகுற
 லில் கடுகதனி லெட்டிலொரு கூறுவதிலாகிலும் காதினி
 னுழைந்ததிலையோ, இல்லாதவன்மங்க ளென்மீதினே
 ம்மாயினிவிடுவதில்லைசம்மா, இருவரும் மடிபிடியாய்த்
 தெருவினில் வீழ்வது மிதுசருமமல்லவம்மா, அல்லாரு
 முன்னையே சொல்லியேயேசுவா ரதூநீதியல்லவம்மா,
 அமுகான காஞ்சியில் புகழாக வாழ்ந்திடு மம்மை காமா
 ட்சியுமையே.

(௭)

முன்னையோர் சென்மாந்திர மென்னபாவங்கள் மூ
 டனாள்செய்தனம்மா, மெய்யென்று பொய்சொல்லிக்கை
 தனிற்பொருள்தட்டி யோகங்கள் பண்ணினேனோ, என்
 னமோ தெரியாதுவிட்சணந் தன்னிலே யிக்கட்டுவந்த

தம்மா, ஏழைநான் செத்தபிழைதாய்பொருத தருடந்து
மென்கவலை நீரும்மா, சின்னங்களாகாது செயமில்லை
யோதாயே சிறுநாணமாகுதம்மா, சிந்தனைகளென்மீதில்
வைத்து நற்பாக்கியவருள் கவசத்தி காமாட்சிநீ, அன்
னவாகனமேறி யானந்தமாகவுன் னடியன் முன்வந்து
நிற்பாய், அழகான காஞ்சியில் புகழாக வாழ்ந்திடு மம்
மை காமாட்சியுமையே (அ)

எந்தனைப் போலவே சென்மமதெடுத்தோர்க ளின்
பமாய் வாழ்ந்திருக்க, யான்செய்த பாவமோவித்தனை வ
றுமையி லுன்னடியேன் தவிப்பதம்மா, உன்னையே து
ணையென் றுறுதியாய் நம்பினேன் னுன்பாதஞ் சாட்சி
யே, உனையன் றி வேறுதுணை யினியாரையுங் காணேன்
உலகதனிலெந்தனுக்கு, பின்னையொன்றெண்ணிநீ சொ
ல்லாமலென்றுவரும் போக்கடித் தென்னைரட்சி, பூலோ
கமெச்சவே பாலன்மார்கண்டன்போல் பிரியமாய்க்கார்
த்திடம்மா, உன்னையே யின்னமுன் னடியேனை ரட்சிக்க
அட்டிசெய்யாதேயம்மா, அழகானகாஞ்சியில் புகழாக
வாழ்ந்திடு மம்மை காமாட்சியுமையே. (ஈ)

பாரதனி லுள்ளவும் பாக்கியத்தோ டென்னைபாங்
குட னிரட்சியம்மா, பத்தியாயுன்பாதம் நித்தந்தெரிசித்
தவர் பாலருக்கருள் புரியவும், சீர்பெற்றதேகத்தில்சிறு
பிணிகள் வாராமல் செங்கலியையனுகாமலும், சேயனி
டபாக்கியஞ் செல்வங்களைத்தந்து செயம்பெற்று வாழ்ந்

துவரவும், பேர்பெற்ற வாழ்ந்துவரவும், பேர்பெற்றகா
லனைப் பின்னொடரவொட்டாமற் பிரியமாய்க் கார்த்திட
ம்மா, பிரியமாயுன்மீதில் சிறியனான் சொன்னகவி பிழை
களைப் பொருத்தரட்சி, ஆரதனின் மணல்குவித்தரும்
பூசைசெய்த வென்னம்மை யேகாம்பரியே, அழகான
காஞ்சியில்புகழாகவாழ்ந்திடுமம்மை காமாட்சியுமையே

எத்தனை சென்னம தெடுத்தனோ தெரியாதுவிப்பூ
மி தன்னிலம்மா, இனியாகிலுங் கிருபைவைத்தெனை ர
ட்சியு மினிசென்னமெடுத்திடாமல் முத்திதரவேணு
மென் றுன்னையேதொழுதுநான் முக்காலும்நம்பினேனே
முன்பின்னுந்தோனும் மனிதரைப்போலநீ முழித்திரு
க்காதேயம்மா, வெற்றிபெறதன்மீதில் பத்தியாம் நான்
சொன்ன விருத்தங்கள் பதினொன்றையும், விருப்பமாய்
கேட்ட நீயளித்திடுஞ்செல்வத்தை விமலனாரேசப்போ
ரார். அத்தனிடபாகமதைவிட்டுவந்தேயென் னருங்கு
றையைத்தீருமம்மா, அழகானகாஞ்சியில் புகழாகவாழ்
ந்திடு மம்மைகாமாட்சியுமைமே (கக)

காமாட்சியம்மன் ஆசிரிய விருத்தம்

முற்றிற்று.